

Szerkesztői iroda:

Nagy-Becskek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1898.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

XXVII. évfolyam, 288. szám.

Előfizetési árak:

Egy évre ———— 12
Félévre ———— 6
Negyedévre ———— 3
Egy órára ———— 1
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetés-
irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünneppnapok kivételével.

Hétfő, december 19.

Csekonics Endre gróf ünneplése.

Nagybecskerek, december 19.

Örvendetes dolog, hogy azok közül, kiket rang, név, vagyon, arra predestinált, hogy a magyar társadalom vezetői legyenek, mind többen és többen kérnek részt a jótékonyági és közmívelődési teendőkben. S mi sem természetesebb, hogy az a munka, melyet e téren kifejtének, nevüket országos hírtív, személyüket közbecsültté és tiszteltté teszi.

Es méltán. Mert senki sem érdemi meg jobban embertársai tiszteletét és szeretetét, mint az, ki velük jót tenni igyekszik, ki felhasználja állását, összeköttetéseit, nevét, hogy hasznára legyen azoknak, kik a támogatásra és segélyre rá vannak szorulva.

Csekonics Endre gróf, v. b. t. t. évek óta áll az országos vörös-kereszt-egylet élén s azzal a buzgósággal, azzal a lelkiismeretességgel vezeti ez egyesület ügyét, melyet mi torontáliaiak, kik ismerjük a nemes gróf arany szívét, nem csodálunk, hanem természetesen találunk, de mely számára megszerezte az egész magyar társadalom osztatlan rokonszenvét és tiszteletét.

Hogy ő Felsője a közelmúltban a Ferencz József-rend nagykeresztjével tüntette ki közéletünk ez érdemes férfit, a vörös-kereszt-egylet összes fiókegyetei megragadták az alkalmat, hogy szeretetüknek és tiszteletüknek tüntetőleg kifejezést adjanak s a Csekonics palota mesés fényű termeiben oly óvációban részesült tegnap a ház feje, amelyekre egy uralkodó is büszke lehet.

Kétszeres a mi örömünk, hogy ismételtén meggyőződhattünk a tegnapi napon, hogy Csekonics Endre gróf, a torontáli közéletnek legbefolyásosabb férfia, osztatlan becsülését bírja az egész magyar közéletnek, biboros püspökök, aranygyapjasok, valóságos belső titkos taná-

csok, főispánok, magas katonai rangban levők szívesen állnak a tisztelgők sorába, midőn Csekonics Endre gróf ünnepléséről van szó.

A Gondviselés tartsa meg e nemes érzésű és gondolkodású főurat minél hosszabb időn át a magyar társadalom díszére, a magyar haza hasznos és hűséges szolgálatára.

A tegnapi üdvözlésekről tudósítunk a következőkben számol be:

A sűrűn hulló, kellemetlen ősi eső dacára a kecskeméti-utcában eszeryi tömeg verődött össze, mely már 10 óra tájt várta az érkezőket s egy-egy ismertebb alakot zajos éljenzéssel fogadott.

A kecskeméti utca 10. szám alatt lévő palotában, melynél díszesebbel és fényesebbel kevés főúr rendelkezik, egymást követték a tisztelgő küldöttek.

Az első volt az apácák és ápolónőké, melyet Houchard Ottó, főnökhasszony vezetett.

Ezt követte az Erzsébet kórház orvosi személyzete, Janny tanár vezetése alatt.

A központi iroda hivatalnokait Argay János, irodafőnök vezette az ünneplést elő.

Az egészségügyi és műszaki tanács Korányi Frigyes, tanácselnök, főrendiházi tag vezetése mellett tisztelgett.

Rendkívül impozáns volt a székes-fővárosi és vidéki választmányok küldöttsége, mely mintegy 300 személyből állott, úgyhogy a nagy fogadóterem egészen megtelt. A nagy küldöttség, melyet Fabinyi Teofil, a volt igazságügyminiszter vezetett, számos jelesnevű ember volt látható. Ott volt Zichy Nándor gróf, aranygyapjas, Bogics püspök, Berzeviczy Albert, v. b. t. t., Münich Aurél és báró Ambrózy országgy. képviselő stb. Fabinyi hosszabb beszédben vázolta azon érdemeket, melyeket Csekonics gróf a vörös-kereszt-egylet körül szerzett s melyekkel kiérdemelte a legfelsőbb elismerést.

Az ünneplést rövid, magvas beszéddel felelt, oly szívesen szólóan és lendületesen, hogy zajos tapsba tört ki az egész előkelő gyülekezet.

Ezután ő Nagyméltósága külön fogadta a sárga teremben a torontáli küldöttséget. A küldöttség tagjai voltak Rónay Ernő főispán vezetése alatt: Karácsonyi János gróf v. b. t. t., dr. Dellimánics Árpád, B. Bita József országgy. képviselő, Poroszkay Béla, Rónay Ernő, báró Baich Iván, Damasczin Arzén, Weiss Izidor, dr. Brájjer Lajos.

Rónay főispán a következő temperamentumosan előadott beszéddel üdvözölte az ünneplést:

Kegyelmes Uram!

A legfelsőbb helyről érkezett kiváló kitüntetés, mely Nagyméltóságodat embertársai körül még inkább kiemelve, oly magasra helyezés és az ezt természetesen követő fényes tisztelet után, szerény és számban kicsiny ezen küldöttség eltörpül a be nem avatott szemlélő előtt.

Nagyméltóságod azonban, ki kis csoportunknak minden egyes tagját ismeri, ki érzelmink tisztaságáról bizonyára meggyőződve van, kellő mértékkel mérve megjelenésünk erkölcsi súlyát, érezni fogja, hogy a tisztelgésnek, ismételtén és önkénynt jövő öröm, a mi csoportunknál képezi leginkább özetlen, mert amugy is osztályrészes alapját.

A legfelsőbb kegynek sugarai Nagyméltóságod útján, reánk és vármegyénkire is fényt vetnek és mi Nagyméltóságodban a koronás király által kitüntetett fiunkat üdvözöljük.

Az Ur Isten éltesse Nagyméltóságodat édes hazánk büszkeségére, valamenyünk örömére. (Zajos éljenzés).

Csekonics Endre gróf a következőkben felelt:

Méltóságos főispán ur!

Kedves barátaim!

Igen köszönöm a torontálvármegyei választmányának váratlan és spontán megjelenését és meleg üdvözlését. Legyenek meggyőződve, hogy azon számos küldöttség között, mely ma csekélységemet megtisztelte, a torontáli a legkedvesebbek egyike volt, melynek szíves üdvözlése sokáig fog élni szívemben. Hiszen az em-

A „TORONTÁL” tárczaja.

Egyetlen tanu.

I.

— Mit szólás a Csobadyné históriájához?
— Nem lehet ahhoz szólni, — mondta fitymálós, elbizott hangon Horváth László, fel sem pillantva a labból, amit ugyan nem olvasott.
— De mégis! — erősködött tovább az éretlen hang, szinte sivalkóva riktott ki belőle a vágy, tudni a Horváth László véleményét.
— Nos, hát ha én a Csobady helyzetében vagyok, lelövöm azt az asszonyt, mint egy fakó verébet.

Abban a pillanatban, mikor a fakó veréb-ről szólt, bizonyosan a tündöklő, ragyogó, kacér Csobadyné jutott az eszébe, a mint kacagva, játsza bolondítja maga után a férfiakat.

Mert csak ilyennek ismerte.
Ragyogó, fecsegő kis madárnak; egyikök sem tisztelte, pedig egyikkel sem volt viszonya, s szerettek vele úgy bánni, mintha ismernék a titkát, az meg kigunyolta őket, de piperázta, gondosta a szépségét, hogy mindnyájan boondultak utána, az ura is!

Es most, Uram Isten, mi történik.
Rettenetes még elmondani is.
Meggázokt az asszony, a nevelővel, szegény Csobady meg utána ment. A rossz padozatu kis falusi korcsma-szobában leborult elője s úgy kérte, jöjjön vissza!

Botrány! pipogya ember! Kár, hogy az asszony a francia cipős apró lábával, fel nem rugta; igazán kár!

Es a história rengeteg témát adott volna a novella-íróknak.

A szendrei casinóban tán egyebet sem tettek, mint azt vitatták, mi az asszony és férfi kötelessége, joga s hogy az asszonyok mily kitanulhatlanok.

— Nem úgy van! mondta Horváth, — csak az kitanulhatlan, a ki el van kényeztetve, — Röviden kell elbánni a szépségeikkel, nem kell kérni és magyarázni, akkor fogja tudni, ha szegyet hoz a férje, lelövik, mint egy felreppenő madarat.

De a férjek mindig bizonyítékok után kutatnak.

— De hiszen, astán kell is?!

— Kell, kell de elég egyetlen tanu, a ki vádol a Istennél az irgalom . . . szinte lángba borult az arca s szép, férfias tekintetében ott villogott a tradiciós büszkeség, sértést nem tűrő önérszet.

Szép volt így, érett szépségében, felhevült izgalmával, erőcs hangjával s nem egy pajtás gondolta: könnyű neked!

II.

Szürkén alkonyodó ősi nap volt; kis lenygel szekerén előrehajolva ült Horváth László s szemét összehunyva erőlködött azon, hogy felismerje az aló állón mozgó alakokat, majd leszállt, a kocsi haza küldte s ő könnyű lépésekkel ment át a dülön uton felismerte, hogy az egyik lovas — nő.

Egysszerre fehér libbenés villant át, a szürke levegőn, a mitől a vér az ágyába futott, a szive őrtülten verni kezdett, a torkát valami fojtotta. Talán kiáltani akart, de nem birt, nem tudott

egyszerre erőten lett, lépni alig tudott, oda támaszkodott egy vén fa törzséhez s kábultan állt, kimagyarázhatlan érzéssel, melyről nem lehet tudni félelem-e, vagy vakmerőség, kétségbeesés vagy gyűlölet!?!
*

A két lovas lassu, ringó lépésben közeledett majd hirtelen megálltak s a férfi más irányban elvágtatott, míg a nő, lépve jött arra, hol Horváth László állott. — Elegánsan ült fekete lován karcsu dereka minden lépésnél ritmikusan lengett s Horváth Lászlónak csak annyi ideje volt, hogy a fa mögé húzódott. Az asszony elhaladt előtte, gyanúlanul s egyik kezével az akaratokodó fehér fátyolt rendeste, mely ki-ki libbent a szürke, nehéz levegőben. A férfi merev tekintettel bámult utána, percokig mozdulatlanul, érzéketlenül, astán villámgyorsan tiszta lett előtte minden.

— Igen, ő! A négyesi Horváth László felesége találkára jár s én Horváth László, rálesek, mint egy oszmadia. Oh, hogy nincs nálam gygyver, hogy lelőhetném, mindakettőt, egy lövéssel. Atkozott, csábító dæmon, ki magadra öltöd az érinthetetlen szent álcáját! Ki volt amaz? . . . Ki? . . . tudnom kell, hogy elpusztíthassam, gyalázatommal együtt!

Órült szenvedély szállta meg; ölni, ember vér forróságát érezni, mert különben ez a büszke, megsebzett szív kipattan a kebléből. És rágon-dol a Madonna-arcu asszonyra; édes gyermekes féltékenységére, turbékoló kacagására, torró-izzó csókjára, arra a mérhetlen boldogságra, a mit es az asszony ad neki.

Majd, mint egy felkorbácsolt tenger, vihar után, nagy, de lágyan omló hullámokat vet s

bertől nem lehet megtagadni, hogy azokra gondoljon legszívesebben, kik hozzá legközelebb állanak. (Lelkes éljenzés.) Fogadják ismételtelen legőszintébb köszönetemet.

Rónay főispán ezután átnyújtotta a torontálvármegyei választmányának és a nagybecsereki főkegyeletnek üdvözlő átiratait, melyeket a gróf melegen megköszönt, majd néhány barátságos szót váltott a küldöttség minden egyes tagjával.

A főmegbízottakat és megbízottakat, kik hivatalban vannak háboru esetén a sebesültek elhelyezéséről gondoskodni, báró Ambrózy Béla, v. b. t. t. vezette.

Nagy és díszes küldöttség volt az igazgatóság, igazgató választmány, központi választmány, a tudósító iroda lelkészei, a számvizsgáló bizottság a a Mochlap Adolf üdülőház kezelő-bizottság küldöttsége, melyet dr. Schlauch Lörcinc bíboros püspök, alelnök vezetett.

Az ékeesszavu főpap nagyobb szabásu beszédben üdvözölte az ünnepeltet, mire Csekonics gróf meleg szavakban mondott köszönetet a díszes küldöttség tisztelgéséért s megfogadta, hogy a jövőben is mindenkor szívesen fogja teljesíteni az állása parancsolta kötelességeit. (Lelkes éljenzés.)

A tisztelgések 1 óra után értek véget.

Versecz és az obstrukció.

Verseczről írják: Az itteni polgárság körében nagy megbotránkozást kellettek a vakmerő hazudozások, amelyeknek néhány fővárosi ellenzéti lap tényleg lépre ment. Az igazság az, hogy a verseczi közgyűlésen nem hangzott el egyetlen szó sem, mely az obstrukciót el nem ítélte volna, másrészt pedig Szilágyi Dezső diszpolgársága egyáltalában szóba sem került. Verseczen egyébként ma már mindenki tudja, hogy mi az obstrukció és hogy az a szóbán forgó hazug teleggramok. Az országos politikának nincs ezekhez semmi köztük, csak a megsértett személyes himnusz. Ugyanarról a helyről most hiszletet tesznek, hogy titokban fellétsák a radikális szerbeket. Tudvalevő dolog hogy a szerbek egy része meglehetősen elégedetlen a mai rendszerrel, amely rátette kezét a szerb felekezeti iskolákra. Mindazáltal nem valószínű, hogy beugorjanak holmi obstrukciós politikába.

HIREK.

Tájékoztató.

December 21. Rendkívüli megyei közgyűlés.
December 31. A kaszinó Szilveszter-estélye.

A villamos világítással ellátott gőzfürdő reggeli 6 órától nyitva van; hőügyek részére kedden és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon 6-tól 8 óráig urak részére.

— **Kinevezés.** A szegedi kir. itélőtábla Pacsu János jogszigorló nagyikindai lakost a vezetése alatt álló kir. itélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

lassan lassan elsimul. Ah, a büszke négyesi Horváth László, mily azelőd dajkaméséket is tud mondani. Hiszen véletlen is lehet! Vagy nem-e véletlen az is, hogy ő itt áll.

Valamelyik szomszéd tán, szintén sétalovaglásra van! Hiszen, különben, nem lenne ily nyugodt az asszony? Hát ő akart leselkedni a most, ahogy itt áll, úgy tűnik fel — Ur Isten ha az asszony meglátta volna!

Már szégyelte az asszony előtt. Lassan lecsillapodott s vontatott léptekkel indult haza.

Zörrenésre, csuszánzó léptek neszéire visszatérint s emberalak közeledik feléje abból az irányból, hol az imént a lovasok álltak.

— Ah! az egyetlen tanu!

Hirtelen felébredt benne a vérre szomjazó vadállat; már érezte a kiomló vér melegét, az asszonyi könyörgést, csaknem rohant vissza.

Darócruhás, koldus alak állt előtte; hirtelen lekapta rongyos sapkáját s alamszánt nyújtotta a hatalmas férfi elé.

Ez félretasztotta a kinyújtott kezét s rákiáltott:

— Kik voltak az imént itt? — A koldus még jobban a vállai közé huzta a fejét, alásatos, torzvigyorgással kiült ideilen pófájára a bütyök bárgyu tekintete s artikuláltan, nem emberi hangon magyarázta meg némaságát.

Óriási kö suhant le Horváth László szívről.

Ah! . . . tehát csakugyan nem igaz!

Oththon pedig a Madonna-asszonynak még mindig a fulébe csengett az éretlen hang.

— Pá magának, holnapig . . .

Bartóky Mariska.

— **Nagy idők tanuja.** Nagyikindáról írják, hogy ott szombaton kísérték örök nyugalomra Tanazevics Pál nyugalmazott törvényszéki bírót, ki 1848-ban Tavasi álnév alatt magyar zászló alatt küzdött. A megboldogult temetésén résztvett az egész város. Erdekes életéről a következő adatok állanak rendelkezésünkre: 1818-ban született Nagyikindán, a jogot a fővárosban végezte, s ugyanott nyert mindjárt alkalmazást a kincstári ügyészségnél. Később visszatért szülővárosába mint ügyész. A szabadság harcban Perczel hadsegédéeként Tavasi név alatt vett részt. Az orosz invázió idejékor ő is fogságba került; de az oroszok, mint hitsorsosot, szabadon engedték. Ez időn től Törökbecsén ügyvédsékedett 1861-ben Törökkanizsán szolgabíró lett, — majd tanácsos a kikindai kerületnél. 1872. törvén. bíróvá nevezetett ki E szolgálat idején helyettes elnöki tisztet is viselt. Ő felsége legfelsőbb kiüntetésében is részesítette, midőn neki 1886-ban a Ferenc József-rendet adományozta. 1886-tól nyugalomban élt teljesen visszavonulva. Csak hiv. ünnepélyeken mutatta magát. Kedvesen hatott rá, midőn a múlt években a kaszinó dísztagjává választotta. Újult erővel elegyedett az emberek közé és szedte elő visszaemlékezéseit gaadag tárházából. A kaszinó által rendezett március 15-iki ünnepélyeken lelkesen részt vett s nem egyszer okozott meglepetést szónoklatainak klasszikus magyarságával. Az őeg hatalmas szervezőtél végre is megtörte a kor. Utóbbi 10 hónapját ezületes után ágyhoz szegszvőtöltötte. Halála ismét megfogyasztotta a szabadságharc hőseinek számát, a kik között pedig nagyon kevés volt olyan, mint az őeg Tanazevics.

— **Főúri vadászat.** Gróf Szapáry Pál nagy vadászatot rendez a kéten a torontálmegyei gyálai birtokán. A gróf e vadászatra a következő arisztokratákat és notabilitásokat hívta meg vendégeinek: Gróf Nákó Sándor, gróf Csekonics Sándor, gróf Csekonics Pál, Lovassy Ferenc, Ludvig Gyula, báró Orczy Elek, báró Liphay Frigyes, gróf S. échenyi Emil, báró Bornemissza Gábor, Görögy ezredes, Tallián Eni, Pálffy Viktor, Gyertyáffy Dénes, Lichtenegger Gyula a gyálai uradalom főmérnöke, R. öck Iván, Kiss Aladár közjegyző, Gosztonyi Mihály ügyvéd, Lisznyay Tihámér.

— **A „Dalárda“ megalakulása.** Tegnap délután alakult meg a városnéző tanács-termében a nagybecsereki Polgári Dalárda. Az az érdeklődés, a mely összehozta a daltestvéreket, elegendő bizonyosság arra, hogy a „Dalárda“ jövője biztosítva legyen. A kezdeményező lépések mind eredményre vezettek, s így tiszta szívből kívánjuk, hogy siker koronázza minden lépését a fiatal együletnek. — Az alakuló közgyűlésen rendkívül nagy számban jelentek meg a tagok és érdeklődők. Először megválasztották dr. Grandjean József polgármestert díszelőkné, azután a tisztikart alakították meg a következőképpen: Elnök: Steyer István, alelnök igazgató: Herrmann Gusztáv, pénztárnok: Schneller Ede, jegyző: Pfeiffer Tivadar, irattárnok: Paulus János, karnagy: Nocker János. A választmány tagjai: Ambrózy István, Ardel Jaroslav, Jung J., Unterreiner Nándor, Dormuth Antal, Grujity Branko, a pártoló tagok közül: Wagner S. és Weiserschan Péter, mint pöttagok: Schufferhauer J. és Meyer István, felügyelő bizottság: Szöllőssy Károly mint elnök, Schönborn Károly és Schwarcz István. Végül elfogadták az alapszabályokat, melyeket felterjesztettek belügyminiszeri jóváhagyás végett.

— **A vásárok szaporítása ellen.** A kereskedelmi miniszter felszólította a kereskedelmi és iparkamarákat, hogy ezentul, ha a vásártartás iránt beadott kérvények elintézése előtt megkérdezik a kamarák véleményét, jelentésükben azt is mondják meg, hogy a vásárnak valamely községben való megengedése milyen hatással lehet a környéken levő nagyobb városok fejlődésére. A miniszternek ugyanis az a véleménye, hogy az alárendelt jelentésű városok megakadályozzák a nagyobb vidéki városok fejlődését és éppen ezért a nagyobb vidéki városokban szeretné a vásárokat koncentrálni.

— **Erzsébet királyné emlékszobrára**
Rónay Olga főispánné gyűjtőívén folytatólag befolyt:

	ft kr.
Nyerő község	10—
Osszesen	10—
Ehhez az eddigi	789-85
Eredmény	799-85
Előző gyűjtés	13707-63
Főösszeg	14507-48

Ebből 799 ft 85 kr. a Torontáli takaréks- és hitelbanknál van gyűmblösözleg elhelyezve.

— **Ünnepély az apácaokolostorban.** Ma délelőtt 9 órakor a róm. kath. n. piskolának 22 szegénysorsu tanulója kaptott meleg ruhát és láb-beit, mely meglepetést Szabó Ferenc apít plébános, Steinbach Antal tanfelügyelő és számos vendég jelenlétében egy karácsonyfa alatt, ének és szavalás mellett oszattak ki a polgári és belkő tanulóknak, kik összetették filérkártyáikat, hogy szegény tanulórsaikon segítsenek. Az intézeti főnöknő ez alkalmommal a következők közlésére kéri fel lapunkat: Mindazon kegyes gyermekbarátok, kik résztvevő szeretetük által magukat önkénynt az itteni kised segíté jobbjává ajánlották, fogadják e helyen kis védenceik meleg háláját, kik mindennapi imájukban kéreődik a Mindinhatót, érestesse nemis jötevéikkel azon tiszta örömet, mely minden jötevének elmeradhatatlan jutalma. — A kegyes jötevék a következő adományokkal járultak hozzá a felruházás sikeréhez: Lokáics perlaszi plébános 3 forint, Amshlinger F. és Rasko S. hitelmező urak 2 ft, Messinger Karolina k. a. 3 ft, Szávits Jánosné 1 ft, ö. v. Damian J. a. 1 ft, Hubert ur (Bocár) 50 kr., a nő zárda tantestülete 16 ft, belkő nővérendéek 15 ft 50 kr., a polgári leányiskola tanuló 21 ft 44 kr., az elemi magán leányiskola tanuló 14 ft 93 kr., összesen 78 ft 37 kr. Galicz Péter és neje karácsonyfát adott a hozzávaló almával. Isten fizesse meg! A szegény gyermekek nevében, az intézeti főnöknő.

— **Az utolsó rorató.** Ide-oda emulik az Advent is. Alig, hogy az első Rorató elhangzott, már is az utolsóé kell beszámolnunk. Az utolsó adventi reggeli szentmise is a héten 1 sz, mely a szokottnál ünnepesebb szokott lenni. Az első és utolsó rorató egyébként a hívők óriási száma előtt szokott lefolyni, mert azt tartják, hogy legalább az első és utolsó kell jelen lenni a akkor minden jó van. Az utolsó rorató egyébként a kis Jézuska közeledését jelenti, mert aznap este gyulnak ki a karácsonyfa apró mécei s velük kigyul a gyermekek gömbölyű arca az örömtől, mert elhangzik vele a magasságban:

— Gloria in excelsis Dei . . .

De addig is, hallgassuk meg az utolsó adventi szentmisét.

— **Márton ur problémája.** Márton ur szabad óráiban részint földbirtokos volt, részint részeg ember.

Ezen kívül azon állapotában, a melyet „borközi“-nek szoktak jelezni, k'sebb problémák megfejtésére is rá adta a fejét, már tudniillik, ha ez az állapot nem volt „borközi“ vagy éppen „legborközi“.

Mert bizony ilyenkor még saját maga sem tudja, vajjon, hogy az ember egyetemleges fogalmának fi, esetleg nő neméhez van-e szerencsése tartozni.

Mikor ezt a jelen problémát megfejtette, akkor a borközi jelző legfelsőbb fokával ellátott állapotban leledzett Márton ur.

— **Botorkázva haladt Márton ur hazafelé.**

Az éjsztét, a kapukules pedig Márton ur zsebében volt. Egyszer már nagyon elunta ott az utcán a főbor-gás, mert sehogy sem tudott rá akadni a lakásra.

Erezte, hogy „mozog a föld“ s ugyanekkor egy problematikus kérdés fogamzott meg agyában.

Ha a föld mozog, akkor mozognak azon a házak és mozognak a házakon a kapuk.

Kivette a kapukulesát, kinyújtotta a nagy sötétségbe.

— **Hát majd csak megvárom, a míg a mi házuk ide forog a kulcsos, sugta maga elé csöndesen.**

— **Meghalt Ijedtében.** Küönös szerencsétlenség híre érkezik Vingáról. A vingai határban pár nap előtt körvadászat volt, a melyen Bukovecs Sándor dr. ügyvéd is részt vett. Az ügyvéd sörrel töltött feygyverből egy nyul után lött s a következő pillanatban a közelében álló két hajtó a földre zuhant. Az egyik sokáig jajgatott, mert a sörét a bokájába furódott, a másik azonban hangtalanul, némán terült el a földön s mikor hozzásiettek, halva volt. Annak a hajtónak, a kit a sörétek a bokáján találtak, az orvosi gondozás még visszaadhatja az egészségét, a másikat azonban nem tudták életre hozni. A haláleset annál feltűnőbb volt, mert a testén semmiféle lövének a nyomát sem találták. Ma végre megejtették az orvosandóri boncolást, a mely kiderítette, hogy a halottat egy szem sörét sem érte s halálát szívészéhidés okozta. Azt hiszik, hogy az illetőt a lövéstől való ré-mületében érte es a szerencsétlenség.

— **Kegyelem egy újságíróknak.** A Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének küldöttsége járt szombaton az igazságügyi minisiteriumban Gallovich Jenő pécsi hirlapíró ügyében, ki halmozott párbajtársaságokért egy évi államfogházra van elítélve s büntetését most karácsonykor kelene megkezdenie. Vörösmarty államtitkár igen szívélyesen fogadta a küldöttséget s az elbámultak alapján kilátásba helyezte a kegyelmi kérvény kedvező utra való terelését.

— **Az országuton.** Különös rablótámadás történt a héten a fényi országuton, mely arról tesz tanubizonyságot, hogy a modern utonállók 40–50 forintot nem is vesznek el valami szívesen, hanem biztatják a megtámadottat, hogy majd máskor rabolják ki, ha több pénz lesz nála. Az esetről a következőket jelenti egy módosi lapíró: Száva Mihajev egy jómódu módosi szerb paraszt, egy másik bolgár paraszttal együtt, tengerit vitt Ittebérre s csak délután 5 óra tájban indultak egy kocsin vissza Módos felé. Sötéte volt már és oly sűrű köd esett, hogy csak lépésben mehettek. Mikor a fényi uthoz értek, egyszerre megálltak a lovak. A bolgár paraszt pedig, ki a lovakat hajtotta egyszerre csak észre veszi, hogy pajtása Száva Mihajev nincs a kocsin; valaki lerántotta és azt dörögőre adja: adjál pénzt. Ennek hallatára leugrott a bolgár a kocsirol és észrevétlenül eltűnt a ködös sötét éjszakában. Sz. Mihajev azalatt rimánkodva könyörgött a 3–4 ismeretlen alaknak, hogy ne bánták őt szegény családját, hiszen oda adja a pénzét mind a mit Ittebérben kapott. Mihajevnél csak 40 és egynehány forint volt. Erre az utonállók azt mondták; ezzel meg nem elégszünk, de mert pajtásod megugrott bántatlanul mehetsz, hanem majd kézrekerítünk máskor ha több pénz lesz nálad. Es ezzel kocsijára ülhetett és hazafelé kocogtatott. De oly ijedten jött mind a kettő haza, hogy betegesen ágyba dőltek s néhány napig orvosi kezelés alatt voltak. A bolgár ember még ma is súlyos beteg.

— **Az anyakönyvi hivatalból.** A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban legújabbán a következő bejelentések történtek:

Házasság: Greisinger Ferenc, rk. törvényszéki írnok és Várady Ilona rk.

Született: Weiterschan József rk. kertész, leánya. — Mascha András rk. napszámos, leánya. — László Lajos rk. vasuti munkás, fia. — Anna János rk. földbírtokos, fia. — Kiss Mátyás rk. földműves, fia, Goszpedinácsky Pál rk. földműves, leánya. — Krausz Emil rk. kártyos, leánya. — Stojanosev Dömötör, rk. földműves, leánya. — Mosorinszky Milivoj, rk. napszámos, leánya. — Kovács Ferenc, rk. ácssegéd, fia. — Keller Rázsó, rk. mozdonyvezető, leánya. — Grassal Antal, rk. kőművessegéd leánya. — Nédity István, rk. földműves, fia. — Kurucz György, rk. földműves, fia. — Atyin György, rk. napszámos, fia (halvaszületett). — Dr. Várady Imre, ügyvéd, leánya. — Koslovácsky István, rk. földműves, fia.

Meghalt: Ozv. Stojakov Jánosné rk. városi szegény, 88 éves, gutaütés. — Lombos András rk. 13 napos, életgyenge. — Gross Smiljano rk. 11 napos, görcsök. — Grozdán Vazulné rk. 38 éves, tüdővész. — Schein Mátyás rk. 16 hónapos, görcsök. — Koslovácsky Radivojné rk. 33 éves, saurt seb a szívbén. — Schmidt József rk. 8 1/2 hónapos, gervélykór. — Koslovácsky Radivoj rk. 38 éves, napsz., saurt seb a hasában. — Blahó Ádám ág. ev. favágó, 70 éves, aggkór. — Goszpedinácsky Danicza rk. 3 napos, görcsök. — Takács Julianna ág. ev. 5 éves, gyermekszály. — Stojanosev Vidonova rk. 6 napos, életgyenge. — Hertelendy János ev. ref. 5 éves, roncsoló toroklob. — Radukin Vitályos rk. 3 hónapos, béluhur. — Kátai Verena rk. 7 éves, hasi hagymáz.

— **A Horgony-Pain Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csípőfájdalom, fejfájásnál, köszvény-nél, csuszál stb.-nél a Horgony Pain Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásnak bizonyultak, sőt járványkórúknál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altastnek Pain Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredményel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter féle Horgony-Liniment“ kérendő és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelni.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése december 19-én.)

Budapest, dec. 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Madarász József korelnök javasolja, hogy az elnökválasztás a határozat meghozatala utáni első hétköznapra tüzessék ki. (Helyeslés jobbról.)

Kossuth Ferenc kifejti, hogy a jelenlegi helyzet a kormány erőszakos politikájának a kifolyása. Pártja nem szándékozik a Ház alakulását megakadályozni, de nem engedhető meg, hogy a kormány befolyásolja az elnökséget s a házelnök házszabályokat másképp interpretálja, mint az 30 év óta szokás. Csak befolyástalan, pártatlan elnök számíthat az ellenzéki engedmességére. Határozati javaslatot terjeszt be, mely szerint utasítsák a választandó elnök, hogy a házszabályokat teljesen pártatlanul, a 30 évi praxis értelmében lesz kénytelen kezelni. (Helyeslés balról.)

Pulszky Ágost nem fogadja el Kossuth határozati javaslatát.

Apponyi Albert gróf élesen támadja a Tisza lezet s beszéde végén azt a szenzációs kijelentést teszi, hogy a szabadelvű párt a Tisza Kálmán-féle törvényjavaslat elhagyásával adjon módot az ellenzékkel való megegyezésre.

Ezután Tisza István szólal fel a jobb oldal sűrű helyeslése közepett. Madarász korelnök azonban nem tűr semmi lármát s úgy a Pulszky mint a Tisza beszédeit zavaró baloldalt rendreutasítja azzal, hogy kénytelen minden egyes képviselő szólásszabadságát megvédelmezni.

Chorin beszámolója.

Budapest, dec. 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Chorin Ferenc tegnap tartotta Szatmáron beszámoló beszédét. Szónok igazolta, hogy miért lépett ki a szabadelvű pártból s az elkövetett hibáért a miniszterelnököt tette felelőssé. A beszámoló végeztével az összes pártok bizalmat szavaztak Chorinnak.

Kilépés — a néppártból.

Budapest, dec. 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Asbóth János a mai nappal kilépett a néppártból. Kilépését azzal indokolja, hogy az obstrukció megakadályozza a kiegyezés megkötését.

Népgyűlések.

Budapest, dec. 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az ellenzéki képviselők és a szocialisták népgyűlésén mintegy 5000 ember vett részt. Köztük feltűnő kevés választó polgár. A szónokok hevesen kikelték báró Bánffy miniszterelnök és a Tisza lex ellen. Rendzavarás nem történt.

Budapest, dec. 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szentesen is volt tegnap népgyűlés, a melyen Bartha Miklós, Polónyi Géza és Visontai Soma akartak beszédet intézni a néphez, mikor váratlanul megjelent Sima Ferenc s ő kezdett szónokolni. Erre a képviselők csöndben elutaztak Szentesről.

VASUT-ÜGYEK.

18841. sz. 1898. Torontáli helyi érdekű vasutak

Anyagszállítási hirdetmény.

Az alulírott üzletigazgatóság az alább felsorolt anyagcsoportokból tényleges szükségletének szállítást 1899. évre, esetleg három évre biztosítani óhajtván, azoknak szállítására eszennel pályázatot hirdet.

A biztosítani kívánt anyagok a következők: Motorbenzin, kőolaj, hengerolaj, lepárolt ásványolaj, tisztító gyapot, tisztító rongy, különféle vasak és acélok, különféle vas- és acélbádógok, különféle vasárak, különféle fémárak,

műhelyi műfák pályafentartási faanyagok, mindennemű száraz festékek, kenések és fénymázak, különféle bőrök és bőrárak, különféle szövetárak, kötélárak, üvegek és üvegárak, különböző ruggyanta és asbest árak, különböző ecsetek.

A kiírás tárgyát képező egyes cikkekkel ellátott jegyzékek, valamint az általános és azt egyes anyagokra vonatkozó különleges szállítási feltételek (utóbbiak darabonként 20 kr. és 20 kr. postaportó beküldése ellenében) az alulírott üzletigazgatóságnál kaphatók.

A lehetőleg az ajánlott tárgyakra vonatkozó mintákkal és 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok f. évi december 30-án déli 12 óráig alulírott üzletigazgatósághoz „Ajánlat 13.841. számhoz“ megjelöléssel nyújtandók be.

Az ajánlatban világosan kitéendő, hogy a pályázó a Torontáli helyi érdekű vasutaknál érvényben levő általános és a vonatkozó különleges szállítási feltételeket ismeri, s hogy azokat feltétlenül elfogadja.

Az üzletigazgatóság kitéti magának, hogy a biztosított mennyiségekből 25%-kal többet, vagy kevesebbet vegyen igénybe és hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon válaszson.

Nagy-Becskereken, 1898. december hó.

3.2 Az üzletigazgatóság.

(Utányomat nem díjaztatik.)

11860. sz. 1898. Torontáli helyi érdekű vasutak

Hirdetmény.

Van szerencsének a t. cz. közönség tudomására hozni, miszerint 1899. évre a következő fényképpel ellátott évi bérletjegyeket léptetjük életbe:

a) A torontáli helyi érdekű vasutak összes 1899. évi január 1-én üzemben lévő saját vonalaira

I. osztályu utazásra 600 koronáért;

II. „ „ 450 „

III. „ „ 300 „

b) csupán a nagybecskerek—pancsovai vonalra II. osztályu utazásra 120 koronáért;

c) csupán a nagybecskereki—szombolyai rendes nyomtávu vonalra II. osztályu utazásra 120 koronáért;

d) csupán a nagybecskerek—versei vonalra II. osztályu utazásra 120 koronáért;

e) csupán a nagybecskerek—temesvári vonalra II. osztályu utazásra 120 koronáért;

f) csupán a nagybecskerek—slibunári vonalra II. osztályu utazásra 120 koronáért;

g) csupán a nagybecskerek—uj-szombolyai keskenyvágányu vonalra II. osztályu utazásra 100 koronáért;

h) a temesvár—módosi h. é. vasut vonalra:

I. osztályu utazásra 80 koronáért;

II. „ „ 60 „

III. „ „ 40 „

Ez összes bérletjegyek csak egész évre adtnak ki s helyi forgalomra, avagy a külön vonatokra nem érvényesek;

i) a nagybecskerek bégapart—nagybecskerek-vámbázi-vonal helyi forgalmában II. osztályu utazásra 60 koronáért adtnak ki külön bérletjegyek.

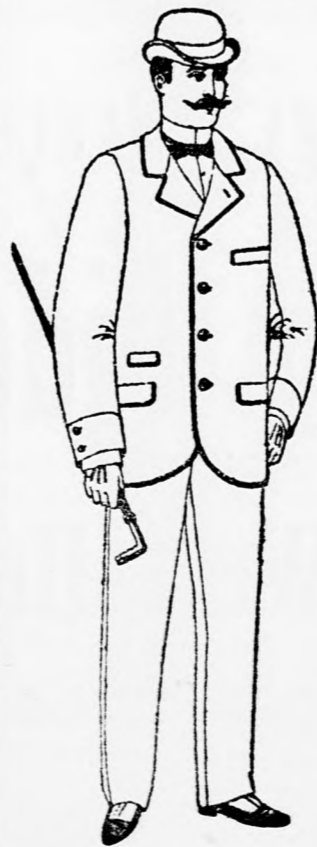
Ezen bérletjegyek folyó évi december hó 31-ig az évi bérletösszeg lefizetése és egy látogatójegy nagyságu fénykép beküldése mellett a torontáli helyi érdekű vasutak üzletigazgatóságánál válthatók ki.

Nagy-Becskereken, 1898. évi december hó 10-én.

3.3 Az igazgatóság.

HIRDETÉS.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Férfi öltöny 8 frt
Fü öltöny 5 frt
Fü öltöny kisebb 2 frt 50 kr.

a legnagyobb választékban szállított árakon Kovács Gedeonnál, Nagybecskereken.

1078-II-X.2

VASUT-ÜGYEK.

13859/D-2. sz. Torontái helyi érdekű vasutak.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a Nagy Becskerek-Bégapart Uj-Zombolyai keskenyvágányu vonalunkon a személyszállításra vonatkozó jelenlegi díjszabás 1899 évi január hó 31-én hatályon kívül helyeztetik, és helyette az ezen vasut díjszabásához kiadandó és 1899. évi február hó 1-én életbe lépő I. sz. pótlékban foglalt menetdíjak fognak beszédésre kerülni.

Tájékoztatásul megjegyezzük, hogy az új személydíjszabás a m. kir. államvasutak vonalain fennálló személydíjszabás áráival azonosak. Ezen pótlék a torontái h. é. v. üzletigazgatóságánál, valamint ezen vasut összes állomásain 10 fillérért kapható.

Nagy-Becskerek, 1898. december hó 15-én.
(33) Az üzletigazgatóság.

167.545/C-IV/98. szám. M. kir. államvasutak.

Uj személy- és podgyász-díjszabás életbe léptetése a pancsova—petrovoszellói h. é. vasuton.

A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a pancsova—petrovoszellói h. é. vasuton 1899. évi február hó 1-én némileg felemelt új személy és podgyászdíjszabás lép életbe, melyvel a megnyitás napján életbe léptetett díjszabás érvényen kívül helyeztetik. Ezen díjszabás a m. kir. államvasutak díjszabás elárulási irodájában (Budapest, Csengeri utca 33) 10 krért kapható.

Budapest, 1898. december hó 2-án.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Hirdetések

10182. számhoz 1898.

1074-3.3

Pályázati hirdetmény.

300 forint évi fizetéssel rendszerezett Ujhelyi községi irnoki állásra pályázatot hirdetnek.

Felhívom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy felszerelt kérvényeiket 1899. évi január hó 10-éig hozzám adják be.

Perjámos, 1898. évi december hó 12.

Gyertyánffy s. k.,
főszolgabíró.

12206. tkv. szám. 1898.

1084-1.1

Árverési hirdetmény.

A török-becsei kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a masztorti népbank mint részvételre végrehajthatónak, Fejes Antal tordai lakos végrehajtását szenvedő elleni 700 frt iránti végrehajtási ügyében a területén levő Torda község határában fekvő 258. sz. tjkvben foglalt az 526/311. hrsz. belsőség és 526/544 hrsz. 1 hold 99 öles szántó 1054 frt kikiáltási árban 1897. évi február hó 15-ik napján délután 2 órakor Torda községében árverés alá fog bocsátani és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881.

évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. sz. a. igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában jelzett és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 1 hónap, a másodikat 2 hónap, az utolsót 3 hónap alatt, mindig az árverés napjától számítandó 5% kamattal együtt a tbcsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíró, tkvi irattárban és Torda község előljárási irodájában megtekinthetők.

Kelt Török Becsén, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál, 1898. évi november hó 8-án.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

Haszonbérleti hirdetmény.

Gróf Batthyány László ur tulajdonát képező Oroszlós-bébai uradalom (Torontálmegye), melynek területe 1200 ölével számítva 11.464 hold $\frac{363}{1300}$ ölel, a hozzátartozó tiszti lakokkal, majorságokkal és gazdasági épületekkel együtt, 1899. évi január 1-től kezdve 15-20 évre haszonbérbe adandó.

A haszonbérbe vételre vonatkozó jelentkezés írásbeli ajánlatok útján történik. Az írásbeli ajánlatok 1898. december 27-ig a tulajdonos gróf ur megbizottjához Eredics Ferenc kir. tanácsos ügyvéd urhoz Szombathelyre küldendők be, — ki egyúttal a vállalkozóknak a szükséges felvilágosításokat megadja, — sőt kívánatra nekik a szerződési pontozatok tervezetét is megküldi.

Az ajánlatok felett a tulajdonos gróf ur szabadon határoz, tehát ezek egyikéhez sincs kötvé.

Ezen hirdetménynek — írásbeli megbizás nélkül — közzététele nem díjazatik.

Köpcsény, 1898. november hó.

Gr. Batthyány László,
(1080-22) központi irodája.

Ki akar sok pénzt keresni?

(havonta 3-400 márkát) kockázat és költség nélkül, az küldje be címét „W. 99.” alatt Domke Ferencnek Leipzig-Lindenau.

1019-15.8

4677. szám 1898.

1081-3.2

Hirdetmény.

A nagyméltóságú földmívelésügyi m. kir. miniszterium az 1898. évi december hó 4-én kelt 69389 VI/3. 98. számú rendeletével a sándoregyházai rkath. lelkész lak telkén létesítendő melléképület és kerítés, valamint az ugyanott a templom telkének bekerítési munkálatait 3559 frt 01 krajny összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1898. évi január hó 9-ik napjának d. e 10 órájára a nagybecskereki kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5% nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kifizető nap délelőtt 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Nagybecskerek, 1898. évi december hó 13-dikán.

M. kir. államépítészeti hivatal.

2684. szám 1898.

1076-3.8

Árlejtési hirdetmény.

Németh község képviselőtestületnek 2. és 14. ex 1897. gyűl. szám alatt hozott s törvényhatóságilag 1420/1897. és 1195/1898. szám alatt jóváhagyott határozatai folytán arégi községhez és mellette lévő régi épület lebontása és egy új községhez építése elrendeltetvén.

Felhívom a vállalkozni szándékozókat, miszerint 1898. évi december hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Németh község irodájában tartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött szóbeli árlejtésnél jelenjenek meg.

Kikiáltási ár 4800 frt. A vállalkozni szándékozók kötelesek az árlejtés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10%-át, vagyis 480 frtot vagy készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban a községi pénztárba bánatpénz fejében letenni, mely bánatpénz egyúttal biztosítékul is szolgál.

Az építési terv, költségelirányzat és a többi árverési feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Némethen, 1898. évi december hó 14-dikén.

Waberer Jenő,
jegyző.

Popov György,
bíró.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Női gallérok, Női felhők, Leány kabátok,
Leány felhők mélyen lezártított áron
a legnagyobb választékban
Kovács Gedeonnál, Nagybecskereken.
1078-II-X.2

Nagy karácsonyi-bazár

játékaru ujdonságokban

Weisz Hermannal

Nagybecskereken.

1072-3.2